

Zaak T-106/99

K. L. Meyer

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Niet-ontvankelijkheid — Voor beroep vatbare handeling —
Toegang tot documenten van instellingen —
Onderscheid tussen informatie en document”

Beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 27 oktober 1999. II-3275

Samenvatting van de beschikking

1. *Beroep tot nietigverklaring — Voor beroep vatbare handelingen — Begrip — Handelingen die bindende rechtsgevolgen in leven roepen — Brief van Commissie houdende afwijzing van verzoek om informatie over bepaalde rentetarieven — Daarvan uitgesloten*
[EG-Verdrag, art. 173 (thans, na wijziging, art. 230 EG)]
2. *Commissie — Recht van toegang van publiek tot documenten van Commissie — Besluit 94/90 — Onderscheid tussen document en informatie — Verplichting van Commissie te antwoorden op elk particulier verzoek om inlichtingen — Geen*
(Besluit 94/90 van de Commissie)

1. Als handelingen of besluiten die vatbaar zijn voor beroep tot nietigverklaring in de zin van artikel 173 van het Verdrag (thans, na wijziging, artikel 230 EG) zijn slechts te beschouwen maatregelen die bindende rechtsgevolgen in het leven roepen welke de belangen van de verzoeker kunnen aantasten doordat zij diens rechtspositie aanmerkelijk wijzigen. Dit is niet het geval met een brief van de Commissie houdende afwijzing van een verzoek om informatie over de rentetarieven die de Europese Investeringsbank toepast op leningen ter financiering van projecten ter bevordering van de economische ontwikkeling van Frans-Polynesië, aangezien de gewenste informatie voorkomt in door de Raad vastgestelde en in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakte besluiten. In dit verband legt geen enkele gemeenschapsrechtelijke bepaling de Commissie de verplichting op, in te gaan op een verzoek van een op het grondgebied van een lidstaat of van een met de Gemeenschap geassocieerd land of gebied overzee gevestigde persoon om de relevante passages van de communautaire regelgeving aan te geven.
2. Voor de toepassing van besluit 94/90 inzake de toegang tot documenten van de Commissie, lijkt het noodzakelijk een onderscheid te handhaven tussen de begrippen document en informatie. In geen enkele bepaling van dat besluit of van de daaraan gehechte gedragscode is immers sprake van het recht op toegang tot informatie; het recht op toegang heeft alleen betrekking op documenten. Slechts in één overweging van de considerans van besluit 94/90 wordt verwezen naar de Verklaring betreffende het recht op toegang tot informatie, gehecht aan de Slotakte van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze verwijzing, die niet nader wordt toegelicht, kan evenwel geen nieuwe betekenis geven aan het in besluit 94/90 meermaals gebezigde begrip „document”. Uit besluit 94/90 kan derhalve niet worden afgeleid, dat het recht op toegang tot een document van de Commissie voor de Commissie de verplichting inhoudt, in te gaan op elk verzoek om inlichtingen van een particulier.